Daniel Kiczales **Round and Round**

Each of the three works in Daniel Kiczales's solo exhibition focuses in its own way on a feature of Israeli culture and landscape: the horah circle dance, Naomi Shemer leading a singalong, and the alley of cypresses. The exhibition's title — **Round and Round** — taken from the song "Horah Agadati," embodies the nature of the works. They rotate around themselves in a non-ending cycle, in a fixed ritual in the "Temple of Israel Culture." The rituals depicted in them are deconstructed into their elemental components, which Kiczales then disrupts in various ways. The alternative ritual space, the repetitive motif, operates in two opposed directions, drawing the viewer/participant inside while enabling a critical external view of the rite, its fundamental nature, and its relevance.

The video being screened on the lower level documents Naomi Shemer at a singalong singing her canonical song "For all of this," which moves between the personal and the political. The video focuses on her singing and her facial expressions as she sings facing the audience/participants, seated at a piano. Kiczales chose to reinforce the ritual aspect, perhaps the pagan dimension, that the "High Priestess of Israeli Song" is leading. Instead of the original soundtrack, Kiczales inserted the words in reverse order with a different melody. The alienation in a situation so familiar enables us the local viewers to view the ceremony from an external viewpoint with an anthropological gaze.

The sound work on the upper storey focuses on the rhythm of the steps to "Horah Agadati," the horah dance identified with the halutzim — the Zionist pioneers, celebrating the dancers' equality and shared fate. As the first stanza declares, "The joy within our hearts is dancing/ And our feet are keeping time,/ Thus in Eretz we'll be dancing - / Oh, 'tis good to be alive!" Kiczales "cleans up" the various elements of the dance and accompanying feelings. The steps are heard surrounding the individual visitor as an empty echo. The "dancers' circle" surrounds the visitor seated at the center; it is threatening yet simultaneously enables the visitor to "listen from the outside" to the somewhat ecstatic dance steps.

The third piece is a video screened between the floors, connecting the two levels, distorting a common local landscape image of an alley of cypresses in a field, yet one of the trees is on fire but not consumed. The work raises issues of mourning, growth, land and homeland, and perhaps of the "Promised Land."

Curator: Tamar Gispan-Greenberg

Vocals: Yaara Haim
Compositing: Kobi Vogman
Dancing: 'Hora Jerusalem'
Dance recordings and sound consultant: Ori Kadishay

دانيال كيتسليس **يدور ثم يدور**

تتمحور ثلاثة أعمال دانيال كيزاليس في معرضه الفردي، كل على طريقته، بالطابع المتعلق بتاريخ الثقافة والمناظر الطبيعية المحلية: رقصة الهورا، نعمي شيمر (غناء مع الجمهور) وجادة السرو. أسم المعرض، وهو من أغنية "هورا أسطوري" — **يدور ثمّ يدور** — يشهد على طبيعة الأعمال: فهي تدور حول نفسها بتكرار لا نهائي وبطقوس ثابتة لمعبد الثقافة الإسرائيلية. النصوص في هذه الأعمال مُفككة لمركباتها الأولية، والتي اختار كيتسليس تمويهها بطرق مختلفة. الحيّز النصيّ البديل والتكراري يعمل باتجاهين متناقضين: فهو يمتص نحو الداخل المشترك وفي الوقت نفسه يتيح نظرة خارجية نقدية لطبيعة النص، جوهره ومدى علائقيته.

عمل الفيديو المعروض في الطابق السفلي هو توثيق لنعمي شيمر تغني مع الجمهور الأغنية المعتمدة المُكرّسة "عن كل هؤلاء"، المتراوحة بين الشخصيّ والسياسيّ. يركّز الفيديو على غناء شيمر أمام الجمهور وعلى تعبيرات وجهها، بينما هي تجلس خلف البيانو. كيتسليس يختار التأكيد على الجانب النصيّ، الوثنيّ إن شئتم، الذي تقوده الكاهنة الكبيرة. وهو يختار أن يدخل بدل نغمات غناؤها الأصلي، كلمات الأغنية لكن من النهاية إلى البداية وبمرافقة موسيقية تختلف عن اللحن الأصلي. تعجيب الحالة المألوفة هذا يتيح لنا، المشاهدون (المحليون)، النظر إلى النص من موقف خارجيّ، موقف شبه أنثروبولوجي.

العمل الصوتي في الطابق الذي فوقه يتمحور حول إيقاع خطوات رقصة "هورا أسطوري". ترتبط رقصة الهورا مع جيل الطلائعيين، وتحتفي بالمساواة وشراكة المصير (للخير وللشر) بين الراقصين. "الفرح يتّقد في القلب / واقدامنا عرفت السنين / هكذا نرقص أرض الوطن / ونغني، من الجيد العيش!"، هذا هو البيت الأول من الأغنية. كيتسليس "يُنظّف" مركبات الهورا المختلفة والأحاسيس المرافقة لها. نسمع خطوات الرقص تدور حول المُستمع الوحيد كصدى فارغ المضمون. "دائرة الراقصين" تحاصر الجالس في مركزها، تُهدد، وفي الوقت نفسه تتيح له "الاستماع من الخارج" لخطوات رقص هو نوع من الهوس.

عمل الفيديو الثالث، والذي يُعرض بين الطبقات ويربط بينها، يحوّر صورة المنظر الطبيعي المحلي الشائع، أسراب من السرو في حقل زراعيّ، وواحدة من الشجر تحترق لكنها لا تتآكل. يطرح هذا العمل أسئلة حول الحِداد، النمو، الأرض والوطن، "الأرض الموعودة" إن شئتم.

القيّمة: تمار غيسپان غرينبرغ

غناء: يعراه حايم
تكوين: كوبي ڤوغمان
رقص: فرقة 'هورا ريشونيم' من بيت 'هورا القدس'
تسجيل الرقص واستشارة الصوت: أوري كديشاي

דניאל קיצ'לס **נסוב הלוך וסוב**

שלוש העבודות המוצגות בתערוכת היחיד של דניאל קיצ'לס מתמקדות, כל אחת בדרכה, בהיסטוריה של התרבות והנוף המקומיים: ריקוד הורה, נעמי שמר (שירה בציבור) ושדרת ברושים. שם התערוכה, שורה מהשיר "הורה אגדתי" — **נסוב הלוך וסוב** — מעיד על טבען של העבודות: חגות סביב עצמן במחזוריות אין-סופית ובריטואל קבוע של מקדש התרבות הישראלי. הטקסים המתוארים בהן מפורקים למרכיביהם הראשוניים, ואת אלו בוחר קיצ'לס לשבש באופנים שונים. המרחב הטקסי האלטרנטיבי והרפטטיבי פועל בשני כיוונים מנוגדים: הוא שואב פנימה את המשתתף ובה בעת מאפשר מבט חיצוני ביקורתי על אופי הטקס, מהותו והרלוונטיות שלו.

עבודת הווידאו המוצגת בקומה התחתונה היא תיעוד של נעמי שמר שרה בציבור את השיר הקנוני "על כל אלה", הנע בין האישי לפוליטי. הווידאו מתמקד בשירתה מול הקהל ובהבעות פניה, כשהיא ישובה מאחורי פסנתר. קיצ'לס בוחר לחזק את ההיבט הטקסי, אם נרצה פגאני, שמובילה הכוהנת הגדולה. הוא בוחר לשתול במקום צלילי שירתה המקורית את מילות השיר אך מהסוף להתחלה ובליווי מוזיקלי השונה מלחן השיר המקורי. ההזרה של הסיטואציה המוכרת מאפשרת לנו, הצופים (המקומיים), לצפות בטקס מעמדה חיצונית, מעין עמדה אנתרופולוגית.

עבודת הסאונד בקומה מעל מתמקדת במקצב צעדי הריקוד "הורה אגדתי". ריקוד ההורה מזוהה עם דור החלוצים, חוגג את השוויון ואת שותפות הגורל לטוב ולרע בין הרוקדים. "השמחה בלב יוקדת / ורגלינו גיל שופעות / כך נרקוד אדמת מולדת / ונשירה, טוב לחיות!", כך הבית הראשון בשיר. קיצ'לס "מנקה" את מרכיבי ההורה השונים והתחושות הנלוות לה. צעדי הריקוד נשמעים חגים סביב המאזין הבודד כהד ריק מתוכן. "מעגל הרוקדים" מכתר את היושב במרכזו, מאיים, אך בו בזמן מאפשר לו "להאזין מבחוץ" לצעדי הריקוד הספק אקסטאטי.

עבודת הווידאו השלישית, המוקרנת בין הקומות ומחברת ביניהן, משבשת דימוי נוף מקומי שכיח, שורת ברושים בשדה חקלאי, כאשר אחד מהם עולה באש אך איננו מתאכל. העבודה מעלה שאלות על אבל, צמיחה, אדמה ומולדת, אם נרצה "הארץ המובטחת".

אוצרת: תמר גיספאן-גרינברג

שירה: יערה חיים
קומפוזיטינג: קובי ווגמן
ריקוד: להקת 'הורה ראשונים' מבית 'הורה ירושלים'
הקלטות ריקוד וייעוץ סאונד: אורי קדישאי